Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Angela Ciubotaru
Dosarul nr. 2rc-115/26
(2-25150115-02-2rc-23062026)

D E C I Z I E

16 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic şi Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de reprezentantul Î.C.S. ,,Premier Energy”S.R.L., Vadim Cravcenco,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2026, prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respinsacțiunea ca fiind tardivă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Î.C.S. ,,Premier Energy” S.R.L. către S.R.L. ,,Candelux-Com” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor judiciare,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 23 octombrie 2025 Î.C.S. ,,Premier Energy” S.R.L. a depus o cerere de chemare în judecată către S.R.L. ,,Candelux-Com” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor judiciare.

La data de 13 mai 2026 avocatul Nicolae Leșan, în interesele S.R.L. ,,Candelux-Com” , a înaintat cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă

În motivarea cererii, acesta a indicat că reclamanta solicită încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 921847,50 lei pentru neachitarea în termen a facturii nr. SV7031015464 din 6 august 2019, al cărei termen de plată, potrivit susținerilor expuse în cererea de chemare în judecată, a fost stabilit pentru data de 20 august 2019. Totodată, a invocat faptul că acțiunea a fost depusă la data de 23 octombrie 2025, cu depășirea termenului general de prescripție extinctivă.

Or, chiar potrivit susținerilor reclamantei, obligația de plată aferentă facturii nr. SV7031015464 din 6 august 2019 urma a fi executată până la data de 20 august 2019. Prin urmare, începând cu data de 21 august 2019, debitorul se afla în întârziere, iar reclamanta a cunoscut sau trebuia să cunoască despre încălcarea dreptului său, moment de la care a început să curgă termenul general de prescripție extinctivă.

Astfel, termenul de prescripție extinctivă s-a împlinit cel târziu la data de 21 august 2022, în timp ce cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la data de 23 octombrie 2025, respectiv după expirarea termenului legal de prescripție extinctivă.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2026 s-a admis cererea privind invocarea excepției de tardivitate depusă de reprezentantul pârâtei S.R.L. „Candelux-Com" ,avocatul Nicolae Leșan și s-a respins, ca tardivă, cererea de chemare în judecată depusă de Î.C.S. „Premier Energy" S.R.L. către S.R.L. „Candelux-Com" cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor judiciare.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 9 iunie 2026 reprezentantul Î.C.S. „Premier Energy"S.R.L., Vadim Cravcenco, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2026, solicitînd casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă cererea privind excepția de tardivitate.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurenta susține că instanța de fond a aplicat în mod eronat prevederile art. 401 Cod civil, întrucât nu a ținut cont de efectul întreruptiv al prescripției produs prin depunerea, la data de 22 iulie 2022, a cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „Candelux-Com".

În acest sens, recurenta invocă prevederile art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, potrivit cărora cursul prescripției extinctive se întrerupe prin înaintarea, în modul stabilit, a unei cereri de chemare în judecată, de arbitrare, a unei cereri de eliberare a ordonanței judecătorești sau a unei alte cereri în organul jurisdicțional competent. Potrivit alin. (2) al aceleiași norme, după întreruperea cursului prescripției începe să curgă un nou termen, iar timpul scurs până la întrerupere nu se include în noul termen de prescripție.

Recurenta susține că cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate constituie o cerere adresată instanței de judecată, respectiv unui organ jurisdicțional competent, având ca finalitate valorificarea judiciară a unei creanțe. În opinia sa, chiar dacă această cerere nu este menționată expres în art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, aceasta se încadrează în noțiunea de „altă cerere în organul jurisdicțional competent".

Totodată, recurenta consideră că, pentru aprecierea efectului întreruptiv al prescripției, este determinant conținutul și finalitatea cererii, și nu denumirea formală a actului procedural. În acest context, susține că cererea introductivă depusă la 22 iulie 2022 conținea inclusiv pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere aferente facturii nr. SV7031015464 din 6 august 2019, în cuantum de 464 659,43 lei, calculată pentru perioada 21 august 2019-22 iulie 2022.

Recurenta mai invocă faptul că, ulterior, la 19 ianuarie 2024, a depus o nouă cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate, prin care a solicitat, între altele, încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 632 240,61 lei, pentru perioada 3 noiembrie 2020-3 noiembrie 2023. În opinia sa, aceste demersuri demonstrează că nu a manifestat

pasivitate în valorificarea creanței, ci a întreprins în mod succesiv acțiuni judiciare în vederea recuperării datoriei și a dobânzii de întârziere aferente aceleiași facturi.

Totodată, recurenta critică faptul că instanța de fond s-ar fi limitat la examinarea prevederilor art. 401 alin. (1) lit. c) Cod civil, referitoare la cererea de admitere a creanței în cadrul procesului de insolvabilitate, fără a analiza în mod efectiv incidența art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, invocat de aceasta în susținerea efectului întreruptiv al cererii introductive.

În acest sens, recurenta susține că cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate nu se confundă cu cererea de admitere sau validare a creanței, întrucât prima constituie actul procedural prin care creditorul sesizează instanța în vederea intentării procedurii de insolvabilitate, în timp ce cea de-a doua intervine în cadrul unui proces de insolvabilitate deja intentat.

Recurenta apreciază, astfel, că instanța de fond nu a oferit o motivare suficientă cu privire la inaplicabilitatea art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, limitându-se la o concluzie generală potrivit căreia prevederile respective nu ar fi aplicabile. În opinia sa, instanța trebuia să examineze dacă cererea introductivă reprezintă o „altă cerere în organul jurisdicțional competent” și dacă, prin conținutul și finalitatea acesteia, a fost exercitat dreptul la valorificarea judiciară a creanței.

De asemenea, recurenta invocă existența încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 15 mai 2024, prin care a fost respinsă excepția de tardivitate invocată de S.R.L. „Candelux-Com” în cadrul procedurii de insolvabilitate. Susține că prin actul judecătoresc menționat instanța s-ar fi pronunțat asupra prescripției creanței aferente aceleiași facturi și asupra dobânzii de întârziere calculate pentru perioada 3 noiembrie 2020-3 noiembrie 2023.

Recurenta consideră că instanța de fond urma să țină cont de constatările cuprinse în încheierea din 15 mai 2024 și că înlăturarea acestui act judecătoresc printr-o motivare generală ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și autorității lucrului judecat.

Totodată, recurenta susține că dobânda de întârziere constituie o consecință legală a neexecutării sau executării tardive a obligației pecuniare și că, potrivit art. 942 Cod civil, aceasta se calculează din ziua imediat următoare scadenței și până la executarea efectivă a obligației. În opinia sa, caracterul accesoriu al dobânzii nu exclude natura sa patrimonială și nici posibilitatea valorificării acesteia în cadrul procedurilor judiciare.

În acest context, recurenta invocă și prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținând că o creanță certă și exigibilă constituie un „bun” în sensul Convenției, iar respingerea pretenției privind dobânda de întârziere, prin aplicarea pretins eronată a normelor privind prescripția extinctivă, ar afecta dreptul său de proprietate și accesul la justiție.

Recurenta susține că termenul de prescripție nu era expirat la data depunerii prezentei cereri de chemare în judecată. Astfel, arată că termenul de plată al facturii nr. SV7031015464 a fost stabilit pentru 20 august 2019, dobânda începând să curgă din 21 august 2019, iar la 22 iulie 2022, anterior expirării termenului general de prescripție de trei ani, a fost depusă cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate.

Potrivit recurentei, această cerere a întrerupt cursul prescripției în temeiul art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, după care, la 19 ianuarie 2024, a fost depusă o nouă cerere introductivă, prin care au fost valorificate aceleași raporturi juridice și aceeași creanță. În consecință, recurenta

susține că termenul de prescripție a fost întrerupt succesiv, iar la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, la 23 octombrie 2025, acesta nu era expirat.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul Civil a constatat că, încheierea recurată a fost emisă la 26 mai 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 9 iunie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis și casată încheierea contestată, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 23 octombrie 2025, Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Candelux-Com”, solicitând încasarea dobânzii de întârziere aferente neachitării în termen a facturii nr. SV7031015464 din 6 august 2019, în cuantum de 921.847,50 lei, calculată pentru perioada 4 noiembrie 2020- 16 septembrie 2025.

În cadrul examinării cauzei, reprezentantul S.R.L. „Candelux-Com” a invocat excepția de tardivitate. La rândul său, reprezentantul Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. a prezentat explicații scrise asupra acesteia, susținând, în mod expres, aplicabilitatea art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil și invocând faptul că cererile introductive de intentare a procesului de insolvabilitate constituie „alte cereri în organul jurisdicțional competent”, prin care a fost valorificată creanța și dobânda de întârziere aferentă acesteia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 mai 2026, instanța a admis excepția de tardivitate invocată de S.R.L. „Candelux-Com” și a respins acțiunea Î.C.S.

„Premier Energy” S.R.L. privind încasarea dobânzii de întârziere, ca fiind depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

În susținerea soluției, instanța de fond a reținut că cererile introductive de intentare a procesului de insolvabilitate depuse la 22 iulie 2022 și 19 ianuarie 2024 nu au întrerupt cursul prescripției extinctive, apreciind că acestea nu se încadrează în ipoteza prevăzută de art. 401 alin. (1) lit. c) Cod civil. Totodată, instanța a conchis că nici prevederile art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil nu sunt aplicabile în speță.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii instanței de fond, prin prisma motivelor invocate în cererea de recurs și a materialelor cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că soluția primei instanțe este neîntemeiată, urmând a fi casată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 186[1] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile depuse după expirarea termenului de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în condițiile legii, se examinează în fond numai după soluționarea excepției de tardivitate. Conform alin. (3) al aceleiași norme, în cazul admiterii excepției, instanța respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată, susceptibilă de recurs.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general de prescripție extinctivă este de 3 ani.

Potrivit art. 394 Cod civil, acțiunea se respinge ca tardivă numai în cazul în care partea în favoarea căreia a curs prescripția extinctivă a invocat excepția de tardivitate în condițiile legii.

Totodată, în temeiul art. 395 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, respectiv din momentul în care titularul dreptului a cunoscut sau trebuia să cunoască despre încălcarea acestuia.

Prin urmare, pentru soluționarea excepției de tardivitate nu este suficientă constatarea datei la care a început să curgă termenul de prescripție. Instanța urmează să verifice și existența eventualelor împrejurări prevăzute de lege care au determinat suspendarea, întreruperea sau, după caz, repunerea în termenul de prescripție.

În speță, problema determinantă pentru soluționarea excepției de tardivitate o constituie efectul juridic al cererilor introductive de intentare a procesului de insolvabilitate depuse de Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. la 22 iulie 2022 și la 19 ianuarie 2024 și, în mod particular, dacă aceste demersuri sunt susceptibile să întrerupă cursul prescripției extinctive în condițiile art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil. Or, această chestiune nu putea fi înlăturată prin simpla constatare a faptului că cererile respective nu constituie cereri de admitere sau validare a creanței în cadrul unui proces de insolvabilitate deja intentat, întrucât recurenta nu și-a întemeiat critica exclusiv pe art. 401 alin. (1) lit. c) Cod civil, ci a invocat în mod expres ipoteza prevăzută la lit. b) a aceleiași norme.

Potrivit art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe prin înaintarea, în modul stabilit, a unei cereri de chemare în judecată, de arbitrare, a unei cereri de eliberare a ordonanței judecătorești sau a unei alte cereri în organul jurisdicțional competent.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar reține că, la data de 22 iulie 2022, anterior expirării termenului general de prescripție, Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. a sesizat instanța de judecată cu o cerere introductivă de intentare a procesului de

insolvabilitate față de S.R.L. „Candelux-Com”, prin care a solicitat, între altele, încasarea dobânzii de întârziere aferente facturii nr. SV7031015464 din 6 august 2019.

Or, cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate reprezintă un act procedural prin care creditorul sesizează instanța de judecată, în calitate de organ jurisdicțional competent, în vederea valorificării judiciare a drepturilor și creanțelor sale față de debitor. Prin urmare, împrejurarea că un asemenea demers poartă denumirea de „cerere introductivă”, iar nu de „cerere de chemare în judecată”, nu este, prin ea însăși, de natură să excludă aplicabilitatea art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil, care utilizează o formulare generală, referindu-se inclusiv la „o altă cerere în organul jurisdicțional competent”.

În acest context, determinantă pentru aprecierea efectului întreruptiv al prescripției este natura, conținutul și finalitatea demersului procedural, respectiv dacă prin acesta creditorul a sesizat organul jurisdicțional competent în vederea valorificării judiciare a dreptului pretins încălcat. Or, prescripția extinctivă este legată de exercitarea dreptului la acțiune și de posibilitatea titularului de a obține apărarea forțată a dreptului său, motiv pentru care analiza efectului întreruptiv nu poate fi redusă exclusiv la denumirea formală a actului procedural.

În speță, din conținutul cererii introductive depuse la 22 iulie 2022 rezultă, că Î.C.S. „Premier Energy” S.R.L. a solicitat inclusiv încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 464.659,43 lei, calculată pentru perioada 21 august 2019- 22 iulie 2022, aferentă aceleiași facturi nr. SV7031015464 din 6 august 2019.

Ulterior, la 19 ianuarie 2024, recurenta a depus o nouă cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate, prin care a solicitat, între altele, încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 632.240,61 lei, calculată pentru perioada 3 noiembrie 2020- 3 noiembrie 2023.

Prin urmare, demersurile judiciare invocate de recurentă nu au avut un caracter abstract și nici nu au fost străine de raportul juridic dedus ulterior judecății, ci au vizat aceeași factură, aceeași obligație pecuniară principală și dobânda de întârziere rezultată din neexecutarea acesteia. Aceste circumstanțe demonstrează că recurenta a întreprins în mod efectiv demersuri judiciare pentru valorificarea creanței sale, anterior expirării termenului general de prescripție și, ulterior, în cadrul unui nou demers judiciar.

În aceste condiții, Colegiul judiciar constată că instanța de fond a acordat o importanță excesivă calificării formale a cererilor introductive și nu a examinat în mod suficient conținutul și finalitatea acestora prin prisma ipotezei prevăzute de art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil.

Or, din motivarea încheierii contestate rezultă că instanța de fond a analizat în principal incidența art. 401 alin. (1) lit. c) Cod civil, referitoare la cererea de admitere a creanței în cadrul procesului de insolvabilitate, deși recurenta a invocat în mod expres prevederile lit. b) ale aceleiași norme. Cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate nu se confundă cu cererea de admitere sau validare a creanței în cadrul unei proceduri de insolvabilitate deja intentate, întrucât constituie actul procedural prin care creditorul sesizează instanța în vederea declanșării procedurii judiciare de insolvabilitate.

Prin urmare, faptul că cererea introductivă nu reprezintă o cerere de admitere sau validare a creanței nu este suficient pentru a exclude, în mod automat, incidența art. 401 alin. (1) lit. b) Cod civil. Instanța urma să examineze dacă, prin depunerea acesteia, recurenta a sesizat un organ jurisdicțional competent cu o cerere având ca obiect valorificarea dreptului său patrimonial și dacă această cerere a fost formulată în termenul de prescripție.

O asemenea analiză este cu atât mai relevantă în prezenta cauză, cu cât prima cerere introductivă a fost depusă la 22 iulie 2022, înainte de împlinirea termenului general de trei ani calculat de la data de 21 august 2019, iar prin aceasta a fost solicitată expres dobânda de întârziere aferentă aceleiași obligații.

Totodată, prezintă relevanță juridică și faptul că, în cadrul procedurii de insolvabilitate, S.R.L. „Candelux-Com" a invocat excepția de tardivitate, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 15 mai 2024, această excepție a fost respinsă, instanța reținând că pretențiile referitoare la datoria de bază și dobânda de întârziere nu sunt prescrise.

În consecință, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond a aplicat în mod eronat normele de drept material și procesual, reținând în mod neîntemeiat incidența prescripției extinctive și dispunând respingerea acțiunii ca depuse tardiv.

Întrucât excepția de tardivitate a fost admisă în mod nejustificat, Colegiul judiciar consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea instanței de fond și de a remite cauza spre rejudecare în aceeași instanță, pentru examinarea cauzei cu respectarea normelor de drept material și procesual aplicabile.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să respecte principiile contradictorialității și egalității armelor, să asigure administrarea completă și nemijlocită a probelor pertinente și concludente, să le aprecieze în mod obiectiv și coroborat, în ansamblul materialului probator, precum și să se pronunțe asupra tuturor pretențiilor deduse judecății, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la normele de drept material incidente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de reprezentantul Î.C.S. „Premier Energy"S.R.L., Vadim Cravcenco.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2026, emisă în actuala cauză civilă și, soluționând prin decizie problema respectivă, adoptă o nouă soluție, potrivit căreia:

Se respinge cererea privind excepția de tardivitate, înaintată de avocatul Nicolae Leșan, în interesele S.R.L. „Candelux-Com".

Se restituie cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Î.C.S. „Premier Energy" S.R.L. către S.R.L. „Candelux-Com" cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor judiciare în aceeași instanță, în același complet de judecată, pentru examinare în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari